

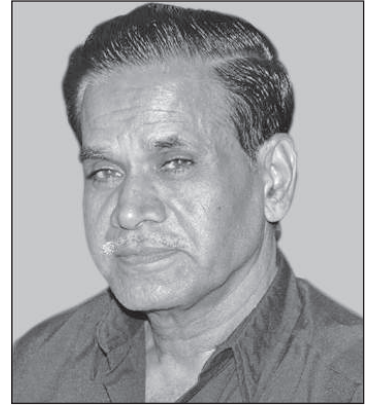
அவ்வை என்னும் அரிய தமிழ் அறிஞர்

பேரா. முனைவர். ப. காளிமுத்து, எம்.ஏ., பி.எச்.டி.,

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

திராவிட மரபில் காலூன்றித் தமிழுக்குத் தொண்டு செய்த அறிஞர் பலரைத் தமிழ் உலகம் படிப்படியாக மறந்து வருகிறது. அவர்கள் ஆற்றிய பணிகளை நினைவு கூர்ந்து பேசுவோரும் அரிதாகி வருகின்றனர். அத்தகைய அறிஞருள் ஒருவராகிய உரைவேந்தர் அவ்வை சு.துரைசாமி அவர்களைப் பற்றிய அரிய செய்திகள் சிலவற்றை இக்கட்டுரை பேசுகிறது.

பேராசிரியர் அவ்வைதுரைசாமி அவர்கள் கற்றுத்துறைபோகிய தமிழ்ச் சான்றோர்; சிறந்த உரையாசிரியர்; மிக உயர்ந்த பேராசிரியர்; நடுநிலை தவறாத நல்ல வரலாற்று ஆசிரியர்; சீரிய பதிப்பாளர்; செந்தமிழ் உணர்வாளர்; சங்க இலக்கியங்களின் பால் தீராக் காதல் கொண்டவர் ஆவார். அன்னாரின் அரும் பெரும் தமிழ்த் தொண்டுகளை, இக் கட்டுரை விரிவாக ஆய்கின்றது.

அறிஞர்கள் மூவகை!

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிட்டுப் பேசப்படும் அறிஞர்கள் வெவ்வேறு சிந்தனை உடையவர்களாக இருப்பதை அறிய முடிகின்றது.

1. வடமொழிச் சார்புடையோர், ஒரு வகை;
2. ஆரிய எதிர்ப்புணர்ச்சியும் தனித்தமிழ்ப் பற்றும் உடையோர் இரண்டாவது வகையினர். இவர்கள் திராவிட இயக்கத்தின் பால் அன்புள்ளம் கொண்டவர்கள்.
3. கொஞ்சம் வடமொழிச் சார்பும் கொஞ்சம் தமிழ்ச்சார்பும் உடையோர் மூன்றாவது வகையினர்.

உ.வே. சாமிநாத அய்யர், மு. இராகவ அய்யங்கார், இரா. இராகவ அய்யங்கார் போன்றோர் முதல் வகையைச் சேர்ந்தவர்கள், மறைமலையடிகளார், தி.வை. சதாசிவ பண்டாரத்தார், பன்மொழிப் புலவர் கா. அப்பாதுரையார், திரு. வி. க. தேவநேயப் பாவாணர், சோமசுந்தர பாரதியார், டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார், இலக்குவனார், வெள்ளைவாரணனார், அவ்வை சு. துரைசாமி, தமிழண்ணல் ஆகிய இவர்களைப் போன்றோர் இரண்டாவது வகையினர். பேரா. எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை, தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் போன்றோர் மூன்றாவது வகையினர்.

வடமொழிச் சார்புடைய உ.வே. சாமிநாத அய்யரோ, இராகவ அய்யங்காரோ அல்லது

இவர்களைப் போன்றவர்களோ திறனாய்விற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் அல்லர். இவர்கள் மீது தமிழறிஞர்கள் பாய்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், பார்ப்பனரல்லாத அறிஞர்களான பேராசிரியர் வையாபுரியாரும் தெ.பொ.மீ. அவர்களும் கூட தமிழன்பர்களின் தாக்குதலுக்குத் தப்பவில்லை.

வழிதவறிய வையாபுரியார்!

பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்களைப் புரட்சிக் கவிஞர் தம் 'குறிஞ்சித் திட்டில்'

“மதியுள்ள தமிழ்ப் பிள்ளை
ஆயினும் தமிழர் என்றால்
கொதியுள்ள பார்ப்பா ரென்ற .
கூட்டத்தார் தம்மைப் பிள்ளை!
குதியுள்ள வடமொழிக்குக்
குளிர்மீழ் பிள்ளை என்னும்
புதுப்பிள்ளை யான வையா
புரிப்பிள்ளை வாழ்வாரங்கே!¹

என்று திட்டுவதைக் காண்கிறோம். மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரித் தமிழ்மன்ற விழாவில் நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியாரும் கவிஞர் கண்ணதாசனும் கலந்துகொண்டனர். வரவேற்புரை நல்கிய மாணவர் தலைவர், வையாபுரியாரை மிகக் கடுமையாகத் தாக்கிப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் கவிஞர் கண்ணதாசன் எழுந்து,

“வையாபுரியார் வழிதவறிய போனாலும்
அய்யா இருக்கின்றார் ஆத்திரமேன் தோழர்களே”

என்று நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியாரைக் காட்டிக் கூறியதும், நாவலர் உடனே 'அப்படிச் சொல்லடா தமிழா' என்று கவிஞரைத் தட்டிக் கொடுத்ததாகவும் அமெரிக்கன் கல்லூரியின் மேனாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர் தினகரன் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். பல

தமிழ்ச் சொற்களை வடமொழியிலிருந்து வந்தவை என்றும் சங்க இலக்கியங்கள் காலத்தில் மிகப் பிற்பட்டவை என்றும் வையாபுரியார் எழுதிய கட்டுரைகளே அவரைக் கடுமையான திறனாய்விற்கு உள்ளாக்கின.

வையாபுரியார் தம் மீது வீசப்பட்ட கடுஞ்சொற்களுக்குப் பதில் தரும் வகையில் ஓர் அரிய பணியைச் செய்துவிட்டுப் போயுள்ளார். தம் ஆய்வு மாணவர்களின் பார்வைக்காகப் பழந்தமிழ் ஓலைச் சுவடிகள் சிலவற்றை உ.வே.சா.விடம் வையாபுரியார் கேட்டதாகவும் உ.வே.சா. அவற்றைத் தருவதற்கு மறுத்துவிட்டதாகவும் தெரிகிறது. இதனால் மனம் வருந்திய வையாபுரியார் சங்க இலக்கியங்கள் அனைத்தையும் புலவர் அகரவரிசைப்படி தொகுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு அதனைச் சிறப்புடன் செய்து முடித்தார். இரண்டு தொகுதிகளாகச் 'சங்க இலக்கியம் - பாட்டும் தொகையும்' என்ற தலைப்பில் வையாபுரியார் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.²

இரண்டாம் தொகுதியின் இறுதியில் அதுவரை சங்க இலக்கியங்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டவர்களின் பட்டியலையும் கொடுத்திருக்கிறார். 'தமிழ்த் தாத்தா' உ.வே. சா அவர்களுக்குச் சரியான பதிலடியாக இது கருதப்படுகிறது. ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் வையாபுரியாரின் சங்க இலக்கியப் பதிப்பு, பேருதவியாக விளங்குகிறது.

இதைப் போலவே உரைவேந்தர் அவ்வை துரைசாமி அவர்கள் புறநானூற்றைப் பதிப்பித்து உரைமுதத்தொடங்கியகாலத்தில், அவருக்கு உ.வே.சா. வழக்கறிஞர் வழியாக, 'புறநானூற்றுப் பதிப்புரிமை எனக்கு மட்டுமே உரியது; அதை நீங்கள் செய்யக்கூடாது' என்று எச்சரிக்கை மடல் விடுத்ததாகவும், அதற்கு அவ்வை "உங்களால் முடிந்ததைப் பார்த்துக்

கொள்ளுங்கள்” என்று பதில் எழுதியதாகவும் அத்துடன் அய்யர் அடங்கிவிட்டதாகவும் அவ்வை அவர்களே எங்கள் வகுப்பில் புறநானூறு நடத்தும்போது குறிப்பிட்டது இன்றும் எமக்கு நினைவில் இருக்கிறது. புறநானூற்று உரையில் உ.வே.சா. அவர்களுடன் முரண்படும் இடங்களை அவ்வை மிக நாகரிகமாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

‘திராவிட மொழி நூல் மூதறிஞர்’ தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றியபோது தமக்கு எதிராகத் தெ.பொ.மீ செய்த வேலைகளை ‘என் அண்ணாமலை நகர் வாழ்க்கை’ என்னும் கட்டுரையில் விரிவாக எழுதுகிறார்.³

தந்தை பெரியாரும் தமிழறிஞர்களும்:

மறைமலையடிகள் முதலான தமிழறிஞர்களில் பலர் சைவ மரபினராக இருந்துள்ளனர். என்றாலும், இவர்கள்திராவிடர் இயக்கச் சார்புடையவர்களாகவே இருந்தனர். மறைமலையடிகளாரின் ‘அறிவுரைக் கொத்து’ என்னும் நூலைப் பல்கலைக்கழகப் பாடத் திட்டத்திலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று பார்ப்பனர்கள் கூச்சலிட்டபோது பெரியார், அவர்களை வன்மையாகக் கண்டித்து எழுதினார். மேலும் அடிகளாரை அழைத்து இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்குமாறு செய்தார். பாவாணர்க்கும் கா.சு. பிள்ளை அவர்களுக்கும் பொருளுதவி செய்து அவர்களை ஆதரித்தார் பெரியார்.

பெரியாரின் தமிழ்த் தொண்டும் ஆரிய எதிர்ப்பும் தமிழறிஞர்களைப் பெரிதும் ஈர்த்தன. திருக்குறளுக்கென்று மாநாடுகள் நடத்திக் குறள் நெறியைப் பரப்பியது, தமிழ்க் குழந்தைகளுக்கு நல்ல தமிழில் பெயர் சூட்டி

அதை ஓர் இயக்கமாகவே வழிநடத்தியது. தமிழ், தமிழர், தமிழ்நாடு என்று திராவிடர் இயக்கத் தலைவர்கள் மேடைதோறும் முழங்கியது ஆகிய இவையெல்லாம் தமிழறிஞர்களுக்கும் பெரியாருக்கும் இடையில் ஒரு நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தின.

பெரியார் மறைவுக்குப் பின்னரும், பெரியார் திடலோடு தமிழறிஞர்கள் தொடர்பில் உள்ளனர். அண்மையில் காலமான டாக்டர் அவ்வை நடராசன், உரைவேந்தர் அவ்வை துரைசாமி அவர்களின் மைந்தர். அவ்வை நடராசன் அவர்கள், ஆசிரியர் கி. வீரமணி அவர்கள் அழைத்த போதெல்லாம் திடலுக்கு வந்து நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்டவர். திராவிடப் பொழில் இதழுக்கு அவ்வை நடராசனார் அனுப்பிய வாழ்த்துச் செய்தியில்,

இனத்தால் திராவிடன்

மொழியால் தமிழன்

தரணியில் தன்மானம் கொண்ட மனிதன்!

திராவிடப் பொழில்

காலத்துக்கு வேண்டிய கைவாள்!

எழுச்சிக்கு வேண்டிய தூண்டுகோல்!

உலகுக்குத் திராவிடத்தை உணர்த்த

பகுத்தறிவுப் பண்ணையில் மலரும்

‘திராவிடப் பொழிலின்’ மணம் திசையெடும் பரவுமாக!

ஆசிரியர் தொடங்குவது எதுவும்

வரலாற்றுக்கு வாழ்வு தருவதாகும்

இனமானத்துக்கு உரமூட்டுவதாகும்!

ஆற்றல் வாய்ந்த ஆசிரியர்

பெருந்தகைக்கு வணக்கம்.⁴

என்று குறிப்பிடுகிறார். இதனால் அவ்வை நடராசனார்க்கும் திராவிடர் கழகத்திற்கும் இடையில் இருந்த ஒன்றிய உறவு புலப்படுகின்றது.

பேராசிரியர் இலக்குவனார், தந்தை பெரியாரோடு பல ஆண்டுகள் பயணித்தவர். தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை இருவரும் நகமும்

சதையுமாக இருந்தார்கள். தம்மோடு அழைத்துச் சென்று தமக்கு முன்னால் இலக்குவனாரைப் பேச வைத்துக் கொண்டாடியவர் பெரியார். தம்மைத் திராவிடர் கழகத்தவராகவே காட்டிக்கொண்டவர் இலக்குவனார்.⁵

இலக்குவனாரின் மறைவிற்குப் பிறகு அவர்தம் திருமகனார் டாக்டர் மறைமலை இலக்குவனார் ஆசிரியரோடு நெருங்கிய தொடர்பில் இருக்கிறார்.

இவ்வாறு தமிழறிஞர்கள் அன்று தொட்டு இன்று வரை திராவிடர் இயக்கத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பில் உள்ளனர். இதற்குக் காரணம் ரத்த உறவல்ல; கொள்கை உறவு!

மதுரை - தியாகராசர் கல்லூரி

முதலில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த அவ்வை துரைசாமி அய்யாவைக் கலைத் தந்தை கருமுத்து தியாகராசர், மதுரையில் தாம் தோற்றுவித்த 'தியாகராசர் கல்லூரி'க்கு அழைத்து வந்து பேராசிரியராகப் பணியில் அமர்த்தினார். அவ்வையை மட்டுமல்லாது பெரும் பெரும் பேராசிரியர்களையெல்லாம் அழைத்துவந்து தம் கல்லூரித் தமிழ்த்துறையில் அமர வைத்து அழகு பார்த்தவர் கருமுத்து தியாகராசர். டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார், டாக்டர் இலக்குவனார், அ.கி. பரந்தாமனார், தமிழண்ணல், டாக்டர் அவ்வை நடராசனார், டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதனார் போன்ற அறிஞர்கள் தியாகராசர் கல்லூரியில் பணியாற்றினார்கள்.

பேராசிரியர் அவ்வை துரைசாமி அவர்களும், அ.கி.பரந்தாமனார் அவர்களும், அகவை அறுபதைக் கடந்த பின்னரும் தியாகராசர் அவர்களை விடவில்லை. அவர்களின்

உடல் நலம் ஒத்துழைக்கும் வரை அவர்கள் பணியில் இருக்கலாம் என்று தியாகராசர் வேண்டிக்கொண்டார்.

தியாகராசர் கல்லூரி விடுதிகளெல்லாம் 'இளங்கோ இல்லம், மணிமேகலை இல்லம், வள்ளுவர் இல்லம் என்று தமிழ்ப் பெயர் தாங்கித் திகழ்ந்தன. வள்ளுவர் இல்லத்திற்கு நேர் எதிரில் மூன்று அடுக்குகளைக் கொண்ட ஓர் அழகிய கட்டடம்! இவையெல்லாமே வைகை ஆற்றின் தென்கரையில் கம்பீரமாக இன்றும் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த மூன்றடுக்கு மாளிகையின் தரைத் தளத்தில் அவ்வை அய்யாவுக்குத் தனி அறையும், அருகிலேயே அவர் பாடம் நடத்தும் வகுப்பறையும் அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த அறையை விட்டு வெளியே வந்து பார்த்தால், எதிரில் எனது அறை நன்கு தெரியும். வள்ளுவர் இல்லத்தில் எனது அறைக் கதவில் 'திராவிடர் பாசறை' என்று பெரிய எழுத்துக்களில் எழுதி வைத்திருந்தேன். எதிரில் உள்ள மூன்றடுக்கு மாளிகையில் எந்த இடத்தில் நின்று பார்த்தாலும் 'திராவிடர் பாசறை' பளிச்சென்று தெரியும். அவ்வை எங்களுக்குக் கற்பித்த நூல் புறநானூறு! ஒரு நாள் புறநானூற்று வகுப்பை முடித்துவிட்டு அவர் அறைக்குச் சென்றபோது என்னையும் உடன்வருமாறு பணித்தார். இருக்கையில் அமர்ந்தவுடன்,

“திராவிடர் பாசறை உனக்குப் பிடிக்குமா?” என்று கேட்டார். “பிடிக்குங்க அய்யா” என்றேன். “எனக்கும் பிடிக்கும்” என்றார் அவ்வை! அவ்வளவுதான் என் உள்ளம் சிறகடித்து வானில் பறந்தது. நான் மெய்சிலிர்த்து நின்றேன். “மகிழ்ச்சிங்க அய்யா” என்றேன். அவரோ சைவப் பழம்! சைவ சித்தாந்தக் கலாநிதி! அவருக்கும் 'திராவிடர் பாசறை' பிடிக்கும் என்பதை அறிந்து மகிழ்ந்தேன். “நன்கு படி; கவனமாக

இரு” என்றார் அவ்வை! ”சரிங்க அய்யா” என்று கூறிவிட்டு அய்யாவிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு அறைக்குத் திரும்பினேன்.

அடுத்த நாள் காலையில் பேரா. தமிழண்ணல் அவர்களிடம் அவ்வை கூறிய அறிவுரையைப் பற்றிக் கூறினேன். சரியாகத் தான் சொல்லியிருக்கிறார். எல்லோரும் கவனமாக இருங்கள் என்று கூறிவிட்டு அவரும் நகர்ந்துவிட்டார்.

ஆதிக்க இந்தியை எதிர்த்து நடத்திய மாபெரும் போராட்டத்தை முடித்துக்கொண்டு நாங்கள் வகுப்பறைக்குத் திரும்பியிருந்த நேரம் அது! இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி (DIR) கைது செய்யப்பட்டு, பாளையங்கோட்டைச் சிறையிலிருந்து விடுதலையாகி வந்த பா. செயப்பிரகாசம் (சூரியதீபன்) அவர்களை அழைத்து வந்து அப்போதுதான் என் அறையில் தங்க வைத்திருந்தேன். மாலையில் கடலைமிட்டாய்க் கட்டுகளுடன் (சேடப்பட்டி) முத்தையா அறைக்கு வந்தார். செயப்பிரகாசம் கடலைமிட்டாய்ப் பிரியர். அதுவும் சொந்த மண்ணில் (கோவில்பட்டி பக்கம்) செய்ததென்றால் விரும்பிச் சாப்பிடுவார். முத்தையா வந்ததும் ஒரு செய்தியைச் சொன்னார். எங்கள் மீது போடப்பட்டிருந்த சில வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்பட்டு விட்டன என்றும், புதிய வழக்குகள் சில புனையப்பட்டுள்ளன என்றும் சொன்னார். அதைப் பற்றி நாங்கள் பெரிதாக ஒன்றும் கவலைப்படவில்லை; என்றாலும் எங்கள் பேராசிரியர்கள் ”கவனமாக இருங்கள்” என்று அறிவுறுத்திய வாசகங்களை நாங்கள் கவனத்தில் கொண்டிருந்தோம்.

எங்கள் மீது எங்கள் பேராசிரியர்கள் கொண்டிருந்த (அந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் கூட) மாறாத அன்பிற்குக் காரணம், நாங்கள் திராவிடத்தில் காலூன்றி வளர்ந்து வருகிறோம் என்பது தான். அதே நேரத்தில்

மிகச் சிறந்த தமிழறிஞர்களாக விளங்கிய பெருமக்களின் அடிமன ஆழத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்திய கருத்தியலை இளந்தலைமுறை அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே இவற்றை எழுத நேர்ந்தது. இதனால் ‘திராவிடம்’ என்பது அறிவியலை அடிப்படையாகக் கொண்டது; ‘சமூக அறிவியல்’ அதன் கருப்பொருள் என்பது தெளிவாகும்.

அவ்வையின் அரும்பணி:

மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே தமிழ்நாட்டிற்குள் ஊடுருவிய அயல்மொழியினர், தமிழர்களின் தனித்தன்மை வாய்ந்த அடையாளங்களை அழிக்கத் தொடங்கினர். தமிழ்நாட்டின் ஊர்ப்பெயர்கள், மக்கட்பெயர்கள், உடல் உறுப்புகளின் பெயர்கள், உடைகளின் பெயர்கள் முதலான அனைத்தையும் படிப்படியாக மாற்றிவிட்டனர். உருத்தெரியாமல் மறைத்துவிட்டனர்.

மயிலாடுதுறை ‘மயூரம்’ என மாற்றப்பட்டது. நீலமலையும் ஏலமலையும் முறையே நீலகிரி, ஏலகிரி என்றாயின. நெடுமுடியார் ‘கேசவன்’ ஆனார்; கடக்களிறடக்கியவன் ‘குஞ்சிதபாதம்’ (யானைக் காலன்) ஆனான். குயில் என்றும் குன்றன் என்றும், கோதை என்றும், மயில் என்றும், மான் என்றும், மலர் என்றும் தமிழ் மணம் கமழ்ந்த இயற்கையான பெயர்கள் மறைக்கப்பட்டன. ‘ரமேஷ், சுரேஷ், நிரேஷ், காமேஷ், ஜலஜா, சைலஜா, பூசிகா, வேசிகா, யாசிகா’ என வாயில் நுழையாத இழிபொருள் தரும் பெயர்களைத் தமிழ்க் குழந்தைகளுக்குச் சூட்டினார்கள். தமிழன் தலை ‘சிரம்’ ஆயிற்று; அவன் கை ‘கரம்’ ஆயிற்று; முட்டி ‘முஷ்டி’யானது, புட்டம் ‘புஷ்டம்’ ஆனது; குட்டம் ‘குஷ்டம்’ ஆயிற்று. வேட்டி ‘வேஷ்டி’ ஆனது; தமிழன் தோளில் கிடந்த துண்டு ‘அங்கவஸ்திரம்’ என மாற்றப்பட்டது. தலைவர்

‘அக்கிராசனர்’ ஆனார்; செயலாளர் ‘காரியதரிசி’ ஆனார்; பொருளாளர் ‘பொக்கிஷதாரர்’ ஆனார். மக்கள் ‘ஜனங்கள்’ ஆனார்கள். இன்னும் நிறைய இவை போல் இருக்கின்றன.

தமிழன், தன் அடையாளத்தை இழந்து நிற்கிறானே என்று அறிஞர்கள் வருந்தினார்கள். வடபுலத்திலிருந்து வந்த ஆரியர்களின் வஞ்சகச் செயல்களைப் புரட்சிக் கவிஞர்,

“வஞ்சகர் வந்தவர் தமிழால் செழித்தார்
வாழ்வினில் உயர்ந்தபின் தமிழையே பழித்தார்”⁶

என்று பாடுகிறார். அவ்வை துரைசாமி அய்யா வடவாரியர் செய்த வஞ்சக வேலைகளைக் கண்டு மனம் வருந்துகிறார்.

“நமது தமிழ்நாட்டிற்குள் போந்த வேற்று நாட்டவர் அனைவரும் இங்குள்ள இடப்பெயர், பொருட்பெயர், தெய்வப்பெயர் ஆகிய பலவற்றைத் தமது மொழியில் எழுதும்போது அவற்றின் தமிழ்ப் பெயர்களை அப்படியே தங்கள் மொழியொலிக்கேற்ப எழுதிக்கொள்ளும் இயல்புடையர். அதனால் அவர்கள் நூல்களைக் காணும்போது நமக்கும் அவர்கட்கும் இருந்த தொடர்பை நாம் அறிவது எளிதாகிறது. ஆனால், வடமொழியாளர்பால் இந்த நற்பண்பு காணப்படுகிறதில்லை; தமிழ்ப் பெயர்களை உருத்தெரியாதபடி மொழிபெயர்த்துக்கொள்வர். முதுகுன்றத்தை விருத்தாசலம் என மாற்றுவதும், தமிழ் முத்தினை முக்தம் எனத் திரிப்பதும், கயற்கண்ணியை மீனாட்சி எனப் பெயர்ப்பதும் அவர்களின் இயல்பு; இதனோடு நில்லாமல் சிலகாலம் கழிந்ததும் ‘கயற்கண்ணி’ என்ற பெயர். ‘மீனாட்சி’ என்ற வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு என்றும் முதுகுன்று என்பது ‘விருத்தாசலம்’ என்னும் வடசொல்லின் தமிழ்ப்பெயர்ப்பு என்றும் கூறி மக்களை மயக்கினர்.”⁷

கொடைக்கானலுக்குச் செல்லும் வழியிலுள்ள பண்ணைக்காடு என்னும் ஊர் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த ஊராகும். சங்க காலத்தில் இவ்வூரைப் பண்ணி என்னும் சிறந்த வள்ளல் ஒருவன் ஆண்டு வந்தான். கோடைமலையிலிருந்து திண்டுக்கல் வரையில் தொடர்ந்து நிற்கும் மலைத் தொடர் பண்ணிக்குரியதாகும். ஆதலால் அது ‘பண்ணிமலை’ எனப்பட்டது. “கோடைப் பொருநன் கோட்டுமா தொலைச்சிய பண்ணி எய்த பகழி போல”⁸ என்று மாமூலனார் ‘பண்ணி’ வள்ளலைப் பாடுகிறார். பண்ணி என்ற சொல்லுக்கு ஒப்பனை செய்யப்பட்டவன் என்பது பொருள் என்கிறார் அவ்வை.

‘பண்ணி’ என்னும் வள்ளலின் பெயரைப் ‘பன்றி’ என மாற்றி, அதனை ‘வராகம்’ என்று வடமொழியில் மொழி பெயர்த்து, ‘வராககிரி’ எனப் பெயர் சூட்டினர். பின்னர் அதனைப் ‘பன்றிமலை’ எனத் தமிழ்ப்படுத்தினர். (வராகம்-பன்றி). இன்றும் ‘பன்றிமலை’ என்றே பண்ணி மலை அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஒரு சிறந்த வள்ளலின் பெயரைத் தாங்கி நின்ற பண்ணி மலை, உருத்தெரியாமல் மாற்றப்பட்டதை நினைத்து அவ்வை மனம் வருந்துகிறார்: (நற்றிணை-75 உரை)

“நா கூசாது பொய் கூறி மக்களை மயக்கிய வடமொழி யாளர்களின் செயலால், வடமொழி நூல்களில் உள்ள வேற்று மொழிக் கருத்துகளைப் பகுத்துக் காண்பது அருமையாய்ப் போகவே, பழந்தமிழ் நூற்கருத்துகள் பலவும் வடமொழியிலிருந்து கொள்ளப்பட்டன என வேற்றவர்க்கு விளம்பி, வடமொழியே தமிழ் முதலிய மொழிகட்குத்தாய்மொழி எனப் பொய்ப்பறை சாற்றலாயினர். உண்மை தெரியாத மக்கள் அவர் கூறுவனவற்றை மெய்யெனவே கருதுவாராயினர்.”⁹

தீபாவளியைத் தீவாளியாக்கி இருளிரவில் தோசை தின்றுழலும் இக்காலத் தமிழர்களுக்கு இதன் உண்மை புரியவில்லையே என்று அவ்வை வருந்துகிறார்.

புறநானூறு, அயங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, நற்றிணை முதலான சங்க இலக்கியங்களுக்கு உரை வரைந்தவர் அவ்வை. பழந்தமிழரின் வாழ்வியல் முறைகளுக்கு எதிரான கருத்துக்களை முன்னைய உரைகளில் காண நேரிடும்போது, தக்க சான்று காட்டி அவற்றை நாகரிகமான முறையில் மறுத்துரைக்கும் அவரது அறிவு சான்ற ஆராய்ச்சி அணுகுமுறை எவரையும் வியப்பில் ஆழ்த்துவதாகும்.

பார்ப்பனரின் குறும்புத்தனம்:

திருமணம் முடிந்த பின்னர் தலைவனும் தலைவியும் ஒன்றியிருந்த போது, தலைவியின் மேனியில் பசலை நோய் படர்ந்தது. தலைவன் பிரிந்திருக்கும் போது தான் பசலை தலைவியைத் தாக்கும். ஆனால், அவன் உடனிருக்கும் போது பசலை பரவக் காரணம் என்ன என்று தலைவன் தோழியிடம் கேட்டான். அதற்குத் தோழி, "வேத விதிப்படி உங்கள் உறவு நிகழாமையால் பிறந்த வேறுபாடு இது" என்று விடையளித்தாள். வேத விதியாவது:- "திருமணம் முடிந்ததும் முதல் மூன்று நாளும் முறையே திங்களுக்கும் கந்தருவர்க்கும் அங்கியங் கடவுளுக்கும் இன்பம் துய்க்கக் கொடுத்து, நான்காம் நாள் அங்கியங் கடவுள் தலைவனுக்குத் தலைவியைக் கொடுக்க, அவன் அவளைத் துய்ப்பானாக" என்பது. இவ்வாறு நற்றிணை (35) உரையில் பின்னத்தூர் நாராயணசாமி அய்யர் குறிப்பிடுகிறார்.¹⁰

இக்கருத்தை ஏற்காத அவ்வை, "பின்னத்தூர் அய்யர் மட்டுமல்லாது, அவருக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே நச்சினார்க்கினியர் (என்னும் பார்ப்பனர்)

தான் முதன்முதலில் இவ்வாறு தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு எதிரான வேத விதியை உள் நுழைத்தவர் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டிவிட்டு அக்கருத்தை மறுக்கின்றார்.

"ஒருவர் உண்ட மிச்சிலைப் பிறர் உண்பதென்பதும் உண்பிப்பதும் தேவர்கட்கு ஒவ்வாது; தேவர்கட்கு ஒருகால் ஒக்கும் என்பார் உளராயின், மக்களிடையே ஒருகாலும் உடன்படார். கணவனையல்லாது கற்புடை மகளிர் பிற தெய்வங்களையும் மனத்தால் தீண்டார். அற்றாகத் தலைமகளைத் தலைவன், திங்கள் முதலிய தெய்வங்கள் நுகரக் கொடுத்து இறுதியில் தான் நுகரக் கொண்டான் என்பது சான்றோர் கனவிலும் நினையாத ஒன்று. வேத நெறியைப் பின்பற்றும் வைதீகர் (பார்ப்பனர்) இதனை நன்றெனக் கொள்வாரெனின், தமிழர் அதனை ஒருகாலும் ஏலார்."¹¹

ஆரியரின் வேத நெறியை மறுத்து, தமிழ்நெறியை நிலை நாட்டும் அவ்வை துரைசாமி அவர்களின் அறிவு நுட்பத்திற்கு இஃதோர் எடுத்துக்காட்டு.

கேரளத்தில் வைக்கம் போராட்டம் வரை ஈழவப் பெண்களை நம்பூதிரிப் பார்ப்பனர்கள் இப்படித்தான் பாலியல் வல்லுறவுகளுக்கு ஆட்படுத்தினார்கள் என்பது வரலாறு.

ஆலந்தூர் கிழார் என்னும் புலவர் பாடியுள்ள "ஆன்முலை அறுத்த அறனி லோர்க்கும் மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும் குரவர்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும் வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயுமுளவே நிலம்புடை பெயர்வதாயினும் ஒருவன் செய்தி கொன்றோர்க்கு உய்தி இல்லென அறம்பாழற்றே..."

என்னும் புறப்பாடலில் 'குரவர்த் தப்பிய கொடுமையோர்' என்று வரும் பாட்டடி உ.வே. சாமிநாதய்யர் பதிப்பில் 'பார்ப்பார்த் தப்பிய

கொடுமையோர்' என்று காணப்படுகின்றது. வையாபுரிப் பிள்ளையும் 'பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமையோர்' என்றே பதிப்பித்திருக்கிறார். (வையாபுரியார் வழிதவறிப் போனாலும் அவ்வை அய்யா இருக்கின்றார்). இப்பாடலின் பொருள் வருமாறு:

பால் தரும் பசுவின் மடியை அறுத்த
தீவினையாளர்க்கும், பெண்களின் கருவைச்
சிதைத்தோர்க்கும் (அழித்தோர்க்கும்),
சான்றோர்க்குத் (பெற்றோர், ஆசிரியர்,
குரிசில்) தீங்கிழைத்த கொடுமையைச்
செய்தவர்களுக்கும் ஆராயுமிடத்து, இவற்றைப்
போக்கும் வழிகள் உள்ளன. ஆனால், நிலம்
கீழ்மேலாய் இடம்பெயர்ந்து நடுக்கம் உறும்
காலம் ஆயினும், ஒருவன் செய்த நன்றியைச்
சிதைத்தோர்க்கு உய்தியே இல்லை என்று அற
நூல்கள் கூறுகின்றன..."¹²

'குரவர்த் தப்பிய கொடுமையோர்' என்பதற்குப் பதிலாக உ.வே.சா. 'பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமையோர்' என்று பதிப்பித்து, 'பார்ப்பாரைப் பிழைத்த கொடுந்தொழிலை உடையோர்' என்று பொருள் கூறுகின்றார். 'பார்ப்பனர்க்குத் தீங்கிழைத்தல் கூடாது; அவர்கள் கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கக்கூடாது' என்னும் மனுவின் கொள்கையை உயர்த்திப் பிடிப்போர்க்கு உ.வே.சா.-வின் கருத்து ஏற்புடையதாகலாம்.

பார்ப்பனர்கள் கொடிய குற்றங்களைச் செய்திருந்தால் கூட அவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கக்கூடாது. பட்டத்து இளவரசனான ஆதித்த கரிகாலனைக் கொன்ற பார்ப்பனர்கள் கூட, பாதுகாப்போடு பராமரிக்கப்பட்டதைப், பிற்காலச் சோழர் வரலாறு எடுத்துக்காட்டுகிறது. குற்றம் புரிந்தவர் பார்ப்பனர் என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுவிட்டால் கூட, அவர்களைக் காயப்படுத்தாமல் ஊரை விட்டு

வெளியேற்றி விடுக என்று பார்ப்பனர்க்குப் பரிந்து பேசுகிறது மனுவின் நூல்.

"பிராமணனுக்குத் தலையை முண்டநஞ் செய்வது கொலைத் தண்டமாகும். மற்ற வருணத்தாருக்குக் கொலைத் தண்டமுண்டு." - (மனு.அத்.8:சுலோ.379)

"பிராமணன் எல்லாப் பாவஞ்செய்தாலும் அவனைக் கொல்லாமல் காயமின்றி அவன் பொருளுடன் அவனை ஊரைவிட்டுத் துரத்த வேண்டும்." -

(மனு.அத்.8:சுலோ.380)

பிரமகத்தியை விட அதிகமான பாவம் உலகத்தில் கிடையாது; ஆதலால் பிராமணனைக் கொல்ல வேண்டுமென்று அரசன் மனத்தினாலும் நினைக்கக் கூடாது."

(மனு. அத்.8:சுலோ.381)

என்று மனு சுமிருதி பார்ப்பனரைக் காப்பாற்றுகிறது.¹³

பார்ப்பனரைக் கொல்வதை விடப் பெரும் பாவம் உலகில் இல்லை. ஆதலால் அவர்களைக் கொல்ல ஆள்வோர் ஒரு போதும் சிந்திக்கவே கூடாது; பார்ப்பனர்க்குத்தண்டனைகொடுத்தே ஆக வேண்டும் என்கிற ஒரு கட்டாயச் சூழ்நிலை ஏற்படும்போது பார்ப்பனர் தலையை மொட்டையடித்து மயிரைக் களைந்துவிட்டால் போதுமானதாகும். பார்ப்பனர் மயிரைக் களைவது சூத்திரர் உயிரைக் களைவதற்கு ஒப்பாகும். பார்ப்பனர் மயிர் சூத்திரன் உயிருக்கு நேர் என்பது மனுவின் விதியாகும்.¹⁴

வரலாற்றும் பேராசிரியர் அவ்வை:

நல்லனவற்றை எவ்விடத்துக் கண்டாலும் பாராட்டி மகிழும் பண்பு கொண்டவர் பேராசிரியர் அவ்வை! சேர மன்னர் வரலாற்றை எழுதும் போது

அஃதோர் வரலாற்று நூல் என்பதையும் மறந்து நற்றிணை உரையாசிரியராகிய பின்னத்தூர் நாராயணசாமி அய்யரை வியந்து பாராட்டுகிறார் அவ்வை. பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோவின் பாட்டுகளில் ஈடுபட்டுப் பேரின்பம் துய்த்த நற்றிணை உரையாசிரியரான திரு. நாராயணசாமி அய்யர், "தலைமகளைத் தலைமகன் காண்பது, தன் வழிபடு தெய்வத்தைக் கண்ணெதிர் வரப்பெற்றாற் போன்றது" என்று கூறி மகிழ்ச்சி கொள்கின்றார்¹⁵ என்று அவ்வை கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சங்க இலக்கியங்களைப் பிற்காலத்தவை என்று கூறுவதில் சிலருக்கு எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி. அவை கி.பி. 5 அல்லது 6ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியவை என்று கூடச் சிலர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். உண்மையில் சங்க இலக்கியங்கள் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டவை என்பதை நடுவுநிலை தவறாத நல்ல ஆராய்ச்சியாளர் உறுதிப்படுத்துகின்றனர். மதுரைக்கு அணித்தே உள்ள கீழடியில் இந்தியத் தொல்லியல் துறை நடத்திய அகழாய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்பொருள்கள் சங்க காலத்தைக் கி.மு.8ஆம் நூற்றாண்டு வரை கொண்டு செல்கின்றன¹⁶ பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய ஆழ்கடல் ஆய்வு, 'பூம்புகார் நாகரிகம் 15000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது' என்பதை அறிவியல் வழியிலான ஆய்வுகள் மூலம் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது.¹⁷ பேராசிரியர் அவ்வை துரைசாமி இதுபற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

"சங்க இலக்கியங்களுள் சேரர்கள் சார்பாக நிற்கும் பாட்டுகளில் காணப்படும் ஊர்களும் நிகழ்ச்சிகளும் கிரேக்க யவனர் குறிப்புகளிலும் ஒப்பக் காணப்பெறுகின்றன. அக்குறிப்புகளின் காலம் கி.பி. முதல் இரண்டு நூற்றாண்டில் நிலைபெறுகின்றது. ஆதலின் சங்க இலக்கியங்கள் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டவையல்ல என்பது உறுதியாகிறது."¹⁸

இவ்வாறு சங்க இலக்கியங்களின் காலத்தை ஒப்பு நோக்கி உறுதிப்படுத்துவதால் அவ்வை ஓர் ஒப்பியல் அறிஞர் ஆகிறார்.

தமிழ்நாட்டு வரலாற்றை எழுதிய சிலர் பிழைபட்ட வரலாற்றை எழுதிப் பெரும்பழி சேர்த்துவிட்டனர் என்பதை எடுத்துக்காட்டி அவ்வை வருந்துகிறார்:

"ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் என்ற சேரமன்னனைக் காக்கை பாடினியார் என்ற பெண்பாற் புலவர் வாழ்த்தும் வாழ்த்துரைகள் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவை. அதனால் அப்புலவர் பெருமாட்டிக்குச் சிறப்பளித்துச் சேரலாதன், அவரைத் திருவோலக்கத்துச் சான்றோருள் ஒருவராய்த் தன் பக்கத்துக் கொண்டான் என்று பதிறறுப்பத்தின் பதிகம் கூறுகின்றது. இதனை உணராத ஆராய்ச்சியாளர் சிலர், காக்கை பாடினியாரைச் சேரன் மணந்துகொண்டான் என்று சிறிதும் நா கூசாது கூறியிருக்கின்றனர். அரசன்பக்கத்திருப்பது என்பது 'அமைச்சராதல்' எனத் திருக்குறள் படித்த இளஞ்சிறாரும் அறிவர். இச்சிறு பொருளால் விளையும் பெரும் பழியை நினைக்கும் திறமில்லாதார் பலர் தமிழ்நாட்டு வரலாறு எழுதுகின்றோமெனத் துணிந்து கழுவாயில்லாத வழுக்களைத் தமிழர் (வரலாற்றில்) வாழ்வில் புகுத்தியிருப்பது பெரிதும் வருந்தத் தக்கது."¹⁹

என்று அவ்வை எழுதுகிறார்.

தமிழ்நாட்டை ஆண்ட பாண்டியர் வரலாறும், சோழர் வரலாறும் விரிவாக எழுதப்பெற்று ஆராயப்பட்டுள்ளன. ஆனால், சேரமன்னர் வரலாறு விரிவாக எழுதப் பெறவில்லை. அதைப் பற்றி எவரும் கவலைப்பட்டதாகவும் தெரியவில்லை. இந்நிலையில் சேரநாடு முழுமையும் இலக்கிய அறிவோடு சுற்றி, வரலாற்று உணர்வோடு பண்டை இடங்களைக் கண்டறிந்து வரலாறு எழுதுவதே சிறப்புடையது என்று எண்ணிய

பேராசிரியர் அவ்வை, சேரநாடு முழுமையும் சுற்றித் தொண்டி, வஞ்சி முதலிய வரலாற்றுப் புகழ்படைத்த இடங்களைக் கண்டறிந்தும், மலைகள், ஆறுகள் முதலியவற்றின் பண்டைப் பெயர்கள் இன்னவை, இக்காலப் பெயர்கள் இன்னவை, என்பவற்றை ஆராய்ந்து அறிந்தும், சேர மன்னர் வரலாற்றை எழுதியிருத்தல் மிகவும் போற்றத் தக்கதாகும். "இதுவரையில் இருள் படர்ந்திருந்த சேரமன்னர் வரலாறு இவ்வரலாற்று நூலால் தெளிவடைந்திருக்கிறது" என்று டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் அவ்வையைப் பாராட்டுகிறார்.²⁰

வரலாற்றுப் பேராசிரியர் எம்.எஸ். வைரணபிள்ளை, அவ்வை எழுதிய சேரமன்னர் வரலாற்றைப் படித்துவிட்டு, "இதுவரை இருண்மை போர்த்துக் கிடந்த சேரமன்னர் வரலாறு, பேராசிரியர் அவ்வை அவர்களால் ஒளிபெற்றது. வரலாற்றில் புதையுண்டு போன நகரங்களும் ஆறுகளும் அவற்றின் கரையில் செழித்து வளர்ந்திருந்த சேரர் நாகரிகமும் அவ்வை அவர்களால் நம் கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன" என்று அவ்வையின் வரலாற்றுப் பணியைப் பாராட்டி மகிழ்கிறார்.²¹

சாதி, நிற வேற்றுமையற்ற தமிழ்ச் சமுதாயம்:

பண்டைத் தமிழ்ச் சமுதாயம் உயிர் நேயம் கொண்ட உயர்ந்த நாகரிகமுடைய சமுதாயமாக விளங்கியது. மனித நேயத்தின் மாண்பை அச்சமுதாயம் எடுத்துக்காட்டியது.

உலகின் பல நாடுகளிலிருந்து இங்கு வந்து குடியேறிய மக்கள் தமிழர்களின் அன்புக்குரியவர் ஆனார்கள். இதைப்பற்றி உரைவேந்தர் அவ்வை உரைப்பதைப் பார்ப்போம்:

"இவ்வுலகில் வாழும் ஏனை மக்களும் தம்மைப் போல் இங்கே வாழப் பிறந்தவர்கள் என்றும், அவர் வாழும் நாடும் ஊரும் தம்முடையன போல வாழ்க்கைக்கேற்ற தகுதியும் சிறப்பும் ஒப்ப உடையவை என்றும், எனவே அவரும் தம்மையொத்த பண்பும் பாங்கும் உடையவர் என்றும் கருதி ஒழுக்கும் பரந்த நோக்கம் இயல்பாக உடையவர் பழந்தமிழ் மக்கள். அதனால் 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' எனவும், 'யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் ...' எனவும் காலம் வாய்த்த போதெல்லாம் மக்களைத் தெருட்டி வந்தனர். இந்நாட்டில் வாழும் தமக்கு இதன்கண் எத்துணை உரிமை உண்டோ அத்துணை உரிமை பிறர்க்கும் உண்டென்ற கருத்தால், அவர்க்கு இடமும் பொருளும் ஏற்பன உதவி வாழ்ந்தனர். சங்க காலத் தமிழ் மக்கள் வாழ்வில் சாதி, நிற வேற்றுமைகள் தலைகாட்டவில்லை. எந்நாட்டவரும் எளிதிற் போந்து இனிது வாழ்த்துக்குரிய சூழ்நிலையே சிறந்து விளங்கிற்று."²²

தமிழரை வீழ்த்திய விலங்கறிவு:

"சீரோடும் சிறப்போடும் விளங்கிய பண்டைத் தமிழரின் அகவாழ்வு, ஆரியர் வருகைக்குப் பின் சிறப்பிழந்து போயிற்று. நாட்டிற்குள் நுழைந்த ஆரியர்கள், தமிழர் வீட்டிற்குள்ளும் நுழைந்துவிட்டனர். இதனால் தமிழ் மக்கள், தங்கள் அகவாழ்வின் விழுமியங்களை அறவே தொலைத்துவிட்டனர்.

உண்மையன்பும் ஒழியாத அறச்செய்கையும் உடையதானால் உலகியல் வாழ்வு மக்கட்கு இன்ப மனையும் அன்பும் வாழ்வாகும். ஒவ்வோர் அறமும் பண்பும் பயனுமாக வளம் பெறுவதையே உலகியலறிவு வற்புறுத்துகின்றது. அம்மனையிலிருந்து வாழ்க்கை நடத்தும் ஆணும் பெண்ணும்

ஓத்த அன்பும் உயிரொன்றிய உணர்வும் உடையராவது இன்றியமையாதது. இது பற்றியே பழந்தமிழ்ச் சான்றோர் தமிழ் அகப்பொருள் ஒழுக்கத்தைப் பன்னெறியாலும் நுணுகி நுணுகி ஆராய்ந்து, மிகப் பலவாய பாட்டுகளைப் பாடியுள்ளனர். இடைக்காலத்தே இந்த நுட்பத்தை உணரும் நல்ல தமிழறிவு தமிழரிடையே வீழ்ந்தது.

தமிழ் அறியாத மடமையே மக்களுக்குப் பெருமை எனக் கருதும் கீழ்மை, தமிழ் இனத்தின் உள்ளத்தில் நுழைந்து கொண்டது. அகப்பொருளின் நுட்பம் கண்டு அறிவுக்கூர்மை எய்தும் கருத்தின்றி அதனை எள்ளி நகைக்கும் விலங்கறிவு விளக்கம் பெற்றது” என்று அவ்வை வருந்துகிறார்.²³

வடார்க்காடு மாவட்டக் கழகப் பள்ளியில், அவ்வை தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றிய போது திருக்குறள் சங்க இலக்கிய வகுப்புகளைத் தம் இல்லத்திலேயே பாடமாக நடத்தினார். காஞ்சியிலிருந்து அறிஞர் அண்ணா செய்யாறு வந்து அவ்வையின் இலக்கிய வகுப்பில் பங்கு கொண்டு பெரிதும் ஊக்கம் கொண்டார் என்றால் அவ்வையின் அருமைப் பாட்டை என்னென்று சொல்வது!²⁴

‘நாள்தோறும் எழுது; ஒரு நாளைக்கு நான்கைந்து பக்கங்களாவது எழுத வேண்டும். இல்லையெனில் சிந்தனை மழுங்கிப் போய்விடும். எழுத்து வராது; கை வளையாது; ஆதலின் எழுது எழுது’ என்று நாள்தோறும் எம்மை ஊக்கப்படுத்திய பேராசிரியர் அவர்! அந்த ஆராய்ச்சி மலையின் அடிவாரத்தில் உலவிய நாட்களை நினைந்து நினைந்து அவர்தம் மாணவர்கள் பெரிதும் மகிழ்கின்றனர்.

உரைவேந்தராய், உயர்பேராசிரியராய், வரலாற்றாசிரியராய்ப் பல்துறையிலும் தொண்டாற்றிய அவ்வை துரைசாமி அய்யா

அவர்களைப் பற்றிப் புரட்சிக் கவிஞர் பாடிய பாடலோடு இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்வோம்.

“முன்னாள் உரையாசிரியர் முளைக்கவிட்ட
 சூந்நாள் களைகளை எடுத்தெறிவான்- பன்னாள்
 பழகியது போல்தமிழைப் பாருக் களிப்பான்
 அழகியது அன்னோன் அறிவு.
 புறத்தின் உரைகள் புலமைத் திறமை
 வரலாறு பேசும் மகிழ உறவாரும்
 பாட்டின் குறிய்பெல்லாம் பண்பாட்டுச் சங்கத்தேன்
 கூட்டில் விளையும் கொடை” (-புகழ்மலர்கள்)

தமிழே தம் வாழ்வாகப் பணியாற்றிய பேராசிரியர் அவ்வை துரைசாமி அவர்கள் 1981 ஏப்ரல் 2ஆம் நாள் மதுரையில் தம் 78ஆம் அகவையில் இயற்கை எய்தினார், அவரது கல்லறையில், “அதியன் இன்றில்லை, இருந்திருந்தால் அடடா! ஈதென்ன ஆண் அவ்வை என வியப்பான்” என்ற கவிஞர் மீராவின வரிகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் - குறிஞ்சித் திட்டு; பிரிவு-12 (1959)
2. பேரா. எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை(ப.ஆ) சங்க இலக்கியம்- பாட்டும் தொகையும், (1940),சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம், சென்னை.
3. ஞா.தேவநேயப் பாவாணர் - தென்மொழி - திங்களிதழ்
4. கி. வீரமணி(புரவலர்) - திராவிடப் பொழில் காலாண்டு ஆய்விதழ், சனவரி - 2021.
5. ப. திருமாவேலன் - இவர் தமிழர் இல்லை என்றால் வேறு எவர் தமிழர்? 1; ப.205

6. புரட்சிக்கவிஞர் - இசையமுது - முதற்பகுதி 23. மேலது - பக். 7-8
7. அவ்வை சு. துரைசாமி - நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும், (1966) ப. 75-உரை 24. அவ்வை நடராசன், தினமணி - 25.9.2003 (உரை வேந்தருக்கு ஒரு நூற்றாண்டு) 2003
8. மாமூலனார் - நற்றிணை; ப.75
9. அவ்வை சு. துரைசாமி... - மு.நூ.
10. பின்னத்தூர் நாராயணசாமி அய்யர்; -நற்றிணை; மூலமும் உரையும் (1956)
11. அவ்வை சு. துரைசாமி... - மு.நூ; ப.75 உரை
12. அவ்வை சு. துரைசாமி... புறநானூறு மூலமும் உரையும் ப.34
13. கி. வீரமணி(ப.ஆ)... அசல் மனுதரும சாஸ்திரம், 8:379-381
14. ப. காளிமுத்து... - மனுநீதி ஒரு மறுபார்வை; ப.92 (2010)
15. அவ்வை சு. துரைசாமி... - சேரமன்னர் வரலாறு ப.271
16. THE HINDU 09.02.2023 'ASI' Keeladi report pushes Sangam age, further back to 800 BCE
17. THE HINDU - 08.02.2023
18. அவ்வை சு. துரைசாமி... சேரமன்னர் வரலாறு: ப.43
19. மேலது - மேலது; பக்.182-183
20. டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் - சேரமன்னர் வரலாறு (மு.நூ) முன்னுரை
21. எம்.எஸ். வைரண பிள்ளை - மேலது, முன்னுரை
22. அவ்வை சு. துரைசாமி - அயங்குறு நூறு மூலமும் விளக்கவுரையும்; முன்னுரை, ப.3

ஆசிரியர் குறிப்பு:

பேராசிரியர்களாள்முத்து, பழனிக்கல்லூரியில் தமிழ்த் துறைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். மொழிப்போர் வீரர். தமிழும் ஆங்கிலமும் துறை போகியவர். சங்கத்தமிழின் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான அகநானூற்றை ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் ஆசிரியராகவும் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் விளங்குகிறார். நெருக்கடிநிலைக் காலத்தில் தம் பேராசிரியர் பணியிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டுப் பழிவாங்கப்பட்டவர்.

பேராசிரியர் காளிமுத்து, திராவிடர் வரலாற்று ஆய்வு மய்யத்தின் செயற்குழு உறுப்பினர். 1970-இல் பகுத்தறிவாளர் கழகம் தொடங்கப்பட்ட போது அதன் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் பணியாற்றியவர். 'குறிப்புப்பொருள் கோட்பாடுகள்' என்பது இவரது முதல் நூலாகும். மனு ஸ்மிருதி சாத்திரத்தை ஆய்வு செய்து 'மனுநீதி - ஒரு மறுபார்வை' என்ற நூலை எழுதியவர்.

'3000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட இந்தியா', 'உலகத் தத்துவச் சிந்தனையாளர்களும் தந்தை பெரியாரும் - ஓர் ஒப்பியல் ஆய்வு', 'சிவாஜி முடிசூட்டலும் பார்ப்பனீயமும்' போன்ற நூல்களையும், 'மாட்டுக்கறியும் மதவெறியும்', 'காந்தியார் படுகொலை: அதிர்ச்சியூட்டும் தகவல்' போன்ற நூல்களின் முக்கியப் பகுதிகளையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர்.

